

Український державний університет харчових технологій

На правах рукопису

ГАВРИШ ЛАРИСА АНАТОЛІІВНА

**РОЗВИТОК НОВИХ ФОРМ ОРГАНІЗАЦІЇ
ВИРОБНИЦТВА В М'ЯСНІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ**

**СПЕЦІАЛЬНІСТЬ: 08.00.05 — Економіка, планування,
організація управління
народним господарством та його
галузями (харчова промисловість)**

А В Т О Р Е Ф Е Р А Т

дисертації на здобуття ученого ступеня кандидата економічних наук

Київ — 1993

Робота виконана на кафедрі організації та управління м'ясо-молочної промисловості Українського державного університету харчових технологій

Науковий керівник

- доктор економічних наук, академік О.М.Поляков

Офіційні опоненти:

- доктор економічних наук, професор П.П.Борщевський

- кандидат економічних наук Ю.М.Ухналевський

Провідна організація - Херсонське виробниче об'єднання м'ясої промисловості

Захист відбудеться "16" травня 1993 р. в 14 год. на засіданні спеціалізованої ради К 068.17.01 по захисту дисертацій на здобуття ученого ступеня кандидата економічних наук в Українському державному університеті харчових технологій (252017, Київ-17, вул.Володимирська,68)

З дисертацією можна ознайомитися у бібліотеці УДУХТ.

Автореферат розіслано "9" листопада 1993р.

Вчений секретар

спеціалізованої ради,

кандидат економічних наук, доцент

Н.А.Волохова

1. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДИСЕРТАЦІЙНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.

1.1. Актуальність теми.

На сучасному етапі реформи виступають найбільш значним явищем у соціально-економічному житті України.

Економічна реформа є системним процесом, який умовно можна підрозділити на такі підсистеми: реформування підприємств, формування ринку, реформування макроуправління економікою тощо. Підсистеми ці взаємопов'язані та взаємозумовлені. Та все ж реформування підприємств і взаємовідносини на міжгалузевому рівні посідають у цьому процесі центральне місце, оскільки закладають фундамент формування ринку та реформування макроуправління економічною системою держави.

Посилення життєздатності підприємств, передусім державних, які займають домінуюче положення в економіці держави, є центральною ланкою реформування усієї економічної системи. Без проведення повноцінних перетворень підприємств неможливо провести реформування економічних взаємовідносин на більш вищому рівні - галузевому.

Проблеми подальшого заглиблення економічної реформи м'ясної промисловості на рівні підприємств і, особливо, на міжгалузевому рівні - взаємодія сільськогосподарського виробництва з промисловою переробкою м'ясної сировини у взаємозв'язку з машинобудуванням, банківською системою, хімічною промисловістю, будівництвом, торгівельними мережами - до цього часу є недостатньо висвітленими та залишаються дискусійними. Це можна віднести й до такого аспекту реформування організації виробництва в підприємствах, як акціонування.

1.2. Предмет та об'єкт дослідження.

Предметом дослідження є методи організації виробництва на підприємствах м'ясної промисловості, ефективність та вибір різних способів приватизації, які застосовуються до підприємств м'ясної промисловості, визначення специфічних особливостей галузі у даному процесі, структурні організаційні аспекти, які проходять як на рівні підприємств, так і на міжгалузевому рівні у період формування ринкових відносин, оцінка ефективності обліку витрат у суміжних галузях, пов'язаних із м'ясною промисловістю.

Об'єктом дослідження обрана одна з провідних галузей економіки України - м'ясна промисловість.

1.3. Мета та завдання дослідження.

Метою дисертаційного дослідження є аналіз напрямків, які склалися на сучасному етапі та можливих у перспективному розвитку, реформування підприємств м'ясної промисловості, зокрема, та галузі в цілому.

Відповідно до поставленої мети вирішені такі завдання:

- досліджена система мотивації виробничо-господарської діяльності підприємств м'ясної промисловості в сучасних умовах та при акціонерній формі організації виробництва;
- проведений комплексний аналіз сучасного етапу реформування державних підприємств, визначені основні напрямки подальшого перетворення підприємств м'ясної промисловості;
- проаналізовані виникнення, функціонування та розвиток акціонерної форми організації виробництва в умовах державної власності;
- досліджені процеси та досвід акціонування державних підприємств, які склалися в Україні та за кордоном;

- подане научне обґрунтування можливості застосування акціонерної системи на міжгалузевому рівні для створення взаємовигідної виробничої структури взаємодії підприємств м'ясної промисловості з галузями, які забезпечують постачання сировини, обладнання, матеріалів у перехідний період до ринкових відносин та в умовах ринку;

- визначені умови інвестування підприємств м'ясної промисловості.

1.4. Методика дослідження.

Для вирішення поставлених завдань застосовувалися як загально прийняті, так і спеціальні наукові методи: групування, порівняльного аналізу, математико-статистичний, економіко-математичний та інші.

Методологічною основою дисертації є роботи класиків економічної теорії, які висвітлюють проблеми роздержавлення, різних методів приватизації, закони України.

Інформаційною базою дисертації є матеріали статистичної звітності Держкомстату України, підприємств м'ясної промисловості, а також теоретичні розробки, літературні джерела, матеріали наукових конференцій та семінарів, статистичні збірники.

1.5. Наукова новизна та практична значимість

- виявлена основна причина слабкої життєздатності державних підприємств м'ясної промисловості - наявність значних недоліків у механізмі мотивації економічної діяльності;

- у процесі узагальнення висновків суцільного етапу реформування державних підприємств в Україні, метод приватизації шляхом створення відкритих акціонерних товариств обґрунтовано як один з головних напрямків перетворення державних підприємств м'ясної промисловості;

- проведений комплексний аналіз досвіду та проблем роздержавлення та приватизації державних підприємств України та зарубіжних;

- запропонований механізм розподілу акцій при корпоративізації та приватизації підприємств м'ясної промисловості з урахуванням залучення довгострокових інвестицій, як у період формування нових організаційно-виробничих структур, так і в період стабілізації їх діяльності між економічно зацікавленими та взаємозв'язаними партнерами;

- розроблений механізм утворення взаємовигідної виробничо-організаційної структури функціонування підприємств м'ясної промисловості з галузями, які забезпечують постачання сировини, обладнання та матеріалів (сільське господарство, машинобудування, торгівля), при якому економічно вигідно як виробляти сировину, так переробляти її і реалізовувати;

- вироблені методичні рекомендації щодо обліку витрат у суміжних галузях, які пов'язані з м'ясною промисловістю;

- узагальнено досвід утворення виробничо-кооперативного підприємства на базі Керченського м'ясокомбінату та інтегрування ПКП "Поток" до асоціації, як підготовчого етапу переходу до акціонерного формування;

- підготовлені пропозиції по вдосконаленню методів управління при застосуванні нових форм організації виробництва на підприємствах м'ясної промисловості.

Матеріали та висновки дисертаційної роботи можуть бути використаними у практичній діяльності підприємствами м'ясної промисловості, науковими установами.

1.6. Апробація та реалізація результатів дослідження.

Працівники підприємств м'ясної промисловості, наукові спів-

робітники та керівники галузі ознайомлювалися з висновками досліджень на конференціях, семінарах, нарадах, шляхом доповідних записок, рекомендацій, публікацій у відкритому друці.

Висновки дослідження доповідалися на науково-технічних конференціях КТІХП у 1991-1993 рр.

По темі дисертації опубліковано 9 друкованих праць, загальним обсягом 3,2 д.а.

1.7. Достовірність результатів дослідження підтверджується практикою, оцінками фахівців, експертів. Висновки ґрунтуються на аналізі великого обсягу практичного та наукового масиву інформації та відповідають законам, прийнятим Верховною Радою України.

1.8. Обсяг та структура дисертації.

Дисертація складається із вступу, трьох розділів, висновків та списку основної використаної літератури.

Структурна побудова дисертації визначається послідовністю поставлених завдань.

1.9. Стислий зміст дисертаційної роботи.

У вступі обґрунтовується актуальність обраної теми, визначаються мета, завдання, предмет та об'єкт дослідження, методологія і методи його проведення, наукова новизна та практична значимість.

У першому розділі "Розвиток нових методів організації виробництва в м'ясній промисловості (теорія, оцінка, досвід)" подається теоретичний аналіз та оцінка методів розвитку приватизації на підприємствах, розглядається методика оцінки вартості майна підприємств м'ясної промисловості як об'єктів приватизації, узагальнюється досвід різних програм приватизації як в Україні так і за кордоном.

У другому розділі "Сучасний стан підприємств м'ясної про-

мисловості" розглядаються специфіка та проблеми виробничої діяльності м'ясопереробних підприємств, рівень закупівель сировини, який визначає характер зв'язків сільськогосподарської та м'ясної галузей, стан основних фондів м'ясної промисловості як визначальної ознаки при застосуванні методів приватизації, досвід впровадження нових форм господарювання на Керченському м'ясокомбінаті.

У третьому розділі "Методичні пропозиції по впровадженню в практику нових форм організації виробництва в м'ясній промисловості" досліджуються питання організації міжгалузевого акціонерного товариства, яке поєднає підприємства м'ясної промисловості, сільськогосподарства, машинобудування, торгівельну мережу, банківські, інвестиційні та інші структури. Значну увагу приділено розвитку асоційованих формувань, як підготовчого етапу створення міжгалузевого акціонерного товариства. Розглядаються питання вдосконалення методів управління для нових форм організації виробництва.

У висновках узагальнюються результати дослідження, викладені пропозиції, які в них впливають.

2. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ВНОСЯТЬСЯ НА ЗАХИСТ.

2.1. Головна мета, яка досягається в процесі приватизації - це зростання ефективності економіки.

Раддержавлення та приватизація підприємств буде сприяти досягненню таких цілей:

- робітник підприємства виграє тому, що стає власником капіталу, отримує від нього прибуток, а не тільки заробітну плату;
- власник-держава отримує кошти від проламу державного підприємства, і як, правило, залишається співвласником підприємства, отримуючи додатковий прибуток;

- держава буде отримувати від приватизованого підприємства збільшені податкові надходження.

У дисертації доводиться, що колективна форма організації виробництва чиннаряд спроможна забезпечити значне підвищення його ефективності. На підприємствах з колективною формою організації виробництва продуктивність праці та ефективність виробництва значно нижча, ніж на приватних, акціонерних. Це пояснюється, по-перше, відносно більшою зацікавленістю трудових колективів в отриманні тимчасового прибутку в порівнянні з довгостроковими цілями розвитку виробництва; по-друге, труднощами, які виникають в процесі прийняття непопулярних рішень, що дуже часто необхідні для зростання ефективності виробництва (трудові колективи згодні отримувати середню, а при високому рівні безробіття і нижче середньої заробітну плату, в той час, коли приватні, акціонерні підприємства повинні забезпечити певну норму прибутку). Трудові колективи не мають високої економічної відповідальності для забезпечення високої ефективності суспільного виробництва. Наслідком вищезазваного є технічна відсталість, високий рівень інфляції, значна диференціація населення по рівню опоживання, соціальна напруженність.

Слід зазначити щодо продажу підприємств м'ясної промисловості у приватну власність. Ефективність виробництва на приватних підприємствах дуже висока. Однак, виникають проблеми, які пов'язані з забезпеченням муніципального санітарно-ветеринарного нагляду, зміною профілю підприємства, суц. ним становищем ринку м'ясопродуктів в Україні. Таким чином, продаж підприємств м'ясної промисловості у приватну власність є передчасною.

Об'єктивна необхідність реформування підприємств м'ясної промисловості виоуває питання про розповсюдження таких форм ор-

організації виробництва, які найкращим чином будуть сприяти збереженню та зростанню власності підприємств, збільшенню випуску продукції, технічному переоборудованню виробництва, конкурентоса-датності, виживанні при несприятливій кон'юктурі ринку м'ясопро-дуктів, зростанню прибутків держави, стабілізації суспільства.

На наш погляд, акціонерна форма організації виробництва має кілька принципових переваг, які забезпечили їй домінуюче поло-ження в організації виробництва у країнах з розвинутою ринковою економікою.

Застосування акціонерної форми організації виробництва при сучасному економічному становищі в Україні буде сприяти:

- зменшенню дисбалансу між грошовими доходами та товарною масою, який посилюється тиском грошових заощаджень населення на споживчий ринок, створенням в економіці об'єктів для вкладення населенням грошових мао, якими можуть бути акції та інші цінні папери;

- усуненню одного з парадоксів нашої економіки, де поряд з існуючим надлишком вільних грошових засобів є нестача ресурсів щодо капіталовкладень у ряд сфер економіки (фінансування з дер-жавних джерел обмежено внаслідок бюджетного дефіциту). Тобто, для рішення цієї проблеми потрібне широке застосування акціонер-ної форми організації виробництва як універсального акумуляцій-ного засобу.

- ліквідації відомчого монополізму, який є перешкодою для передивання капіталу, структурної перебудови і який принижує ефективність економічних стимулів у господарській діяльності.

Одноточна ліквідація всіх структур, які так чи інакше посід-нують підприємства, неминуче приведе до розвалу економіки. Підприємства з акціонерною формою організації виробництва самі

об'єднуються і зроблять це не як об'єкти управління, а як самостійні суб'єкти на основі урахування взаємних інтересів.

Акціонерна форма розвитку виробництва також є своєрідною візитною карткою активного включення економіки нашої держави у світове господарство. Особливо це пов'язано з проблемою залучення іноземних інвестицій, утворенням спільних підприємств, що у потрібних масштабах можливо лише у формі акціонерних товариств.

Акціонерна форма організації виробництва адатна об'єднати різноманітні підприємства у великі господарські структури.

Таким чином, при розгляданні різних варіантів організації виробництва на підприємствах м'ясної промисловості при роздержавленні та приватизації в умовах сучасного економічного стану, акціонерна форма організації виробництва представляється найбільш ефективною та переважною.

2.2. Серед проблем, які потребують вирішення у найбільш короткий термін, від яких залежить нормальний економічний розвиток - це пріоритетний розвиток переробних галузей промисловості продовольчих товарів.

Удосконалення організації закупівель сировини, налагодження повноцінних рівноправних відносин між сільським господарством та переробною промисловістю дозволять збільшити ефективність виробництва та переробки тваринницької сировини, тобто забезпечити стаке постачання населення м'ясною продукцією за доступними для нього цінами в ринкових умовах.

У дисертаційнім дослідженні доводиться, що тенденція збільшення закупівель худоби на переробку, яка позначилася у 1985-1990 рр. мала нестійкий характер внаслідок загального тяжкого економічного стану в Україні. Наслідком цього стало падіння обсягів продажу м'ясо-сировини: у 1991 р. обсяг закупівель скла-

дав 94,6%, а у 1992 р. - всього 81,2% від обсягу 1990 р.

Різниця в обсязі закупівель м'ясосировини по областях, нестача потужностей для переробки сировини, порушення економічних зв'язків між постачальниками сировини та переробниками стали головними причинами міжбласних перевезень сировини та готових виробів з метою покращення постачання населення м'ясою продукцією. У 1992 р. питома вага міжбласних перевезень худоби в Україні складала 17,3% загальної кількості, що поступила на промислову переробку. Завіс на м'ясокомбінати складав 257,2 тис.т, а вивіз - 253,4 тис.т.

Більш всього м'ясосировини на переробку завозиться на підприємства дніпропетровської, Донецької, Львівської, Миколаївської та Харківської областей - від 10,7 до 36,0 % обсягу, що переробляється. Областями, що вивозять м'ясосировину є : Волинська, Запорізька, Івано-Франківська, Херсонська, Київська, Кіровоградська, Хмельницька, Чернігівська - від 10,7 до 45,9 %. У ряді областей значний обсяг сировини як завозиться так і вивозиться. Зокрема, у Кіровоградській області 11,1% сировини завозиться на переробку та 45,9% вивозиться, у Сумській - відповідно 13,7 та 9,0 % , у Черкаській - 3,1 і 5,4%. Це свідчить про нечітку сировинну зону підприємств, яка склалася внаслідок порушення економічних взаємозв'язків між партнерами по виробництву м'ясопродуктів.

На сучасному етапі значно посилена нерівномірність закупівель м'ясої сировини підприємствами м'ясої промисловості.

Проведений аналіз динаміки сезонності закупівель худоби в Україні свідчить про те, що внаслідок постійного підвищення закупівельних цін у 1992 р. різниця між обсягами надходжень м'ясосировини у першому та четвертому кварталі складала 9,9% , а

між першим та другим півріччям - 14,2%.

Аналіз ритмічності закупівель м'ясосировини підприємствами України показав, що якщо у другій половині місяця 1991 р. по закупівлям надійшло сировини 50-64% загального обсягу, то у 1992 р. - 50-65%.

З метою подолання сезонності та неритмічності надходжень сировини на промислову переробку підприємства м'ясої промисловості змушені брати комерційні кредити під високі процентні ставки (240% річних), що, кінцею кінцем, в свою чергу, призводить до зростання собівартості продукції та зниження рентабельності виробництва. Отже, склалася ситуація, при якій зв'язки, що існували між сільським господарством та переробкою промисловістю не є більш ефективними. Взаємовідносини між підприємствами сільського господарства, м'ясої промисловості та торгівлі схильні до кон'юктурних коливань, причому кожна сторона зацікавлена лише у своїх власних інтересах.

Таким чином, з метою поліпшення постачання населення м'ясом та м'ясними продуктами, збільшення закупівель сировини для переробної промисловості необхідно розробити такий механізм взаємодії сировинної та переробної галузей, при якому одночасно було б вигідно господарювати і підприємствам сільського господарства і підприємствам м'ясої промисловості та торгівлі.

2.3. Для подолання суперечностей у загальній зацікавленості сільськогосподарського та промислового виробництва необхідно забезпечити рівні економічні умови господарювання.

На думку автора дисертаційного дослідження найбільш ефективним шляхом розвитку м'ясої промисловості є організація міжгалузевого акціонерного товариства, яке буде поєднувати основні сфери діяльності виробництва м'яса і м'ясопродуктів, тобто

СХЕМА
МІЖГАЛУЗЕВОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА ПО ВИРОБНИЦТВУ,
ПЕРЕРОВЦІ І РЕАЛІЗАЦІЇ М'ЯСА І М'ЯСОПРОДУКТІВ.

сільськогосподарські та переробні підприємства, торгівлю, підприємства-постачальники обладнання, банківську систему.

Таке міжгалузеве акціонерне товариство може поєднувати різноманітні структурні одиниці, формування, підприємства з різною формою власності, рівні за структурою і організацією виробництва. Це вкрай необхідно в сучасний період переходу до ринкових відносин, коли одні підприємства - орендні, другі - державні, треті - колективні, четверті - акціонерні. Утворення таких міжгалузевих акціонерних формувань допоможе налагодити виробничі зв'язки, стабілізувати виробництво продукції.

Механізм регулювання взаємовідносин всіх структурних одиниць, які входять до міжгалузеве акціонерне товариство поєднує їх економічні інтереси. Наприклад, переробники сировини отримали більший прибуток внаслідок зростання попиту на м'ясу продукцію ніж постачальники. Тоді перевищуючий норматив прибутку має бути пропорційно розподілений між партнерами. Дивіденди мають отримати, також, і ті структурні підрозділи міжгалузеве акціонерного товариства, які були учасниками формування цього отриманого максимального прибутку, але враховуючи витрачену трудомісткість. Якщо змінилися ціни на сировину, а ціни на готову м'ясопродукцію залишилися незмінними, тоді цей прибуток спрямовується у страховий фонд, який створюється для регулювання економічних взаємовідносин між структурними одиницями міжгалузеве акціонерного товариства.

При запропонованій схемі організації виробництва м'яса і м'ясопродуктів, на думку автора, є виправдано і економічно доцільне залучення до міжгалузеве формування різноманітних інвестиційних структур - інвестиційних фондів, трастів, холдінгів.

Таким чином, запропонований економічний механізм функціонує

вання міжгалузевого акціонерного товариства дозволить усунути існуючі протиріччя між партнерами по виробництву м'яса і м'ясопродуктів.

Разом із тим, слід зазначити, що рівень ефективності таких формувань буде значно вищим, якщо акціонерна форма організації виробництва буде охоплювати всю систему, тобто має існувати на 2-х рівнях: на рівні підприємства як структурної одиниці, та на міжгалузовому рівні.

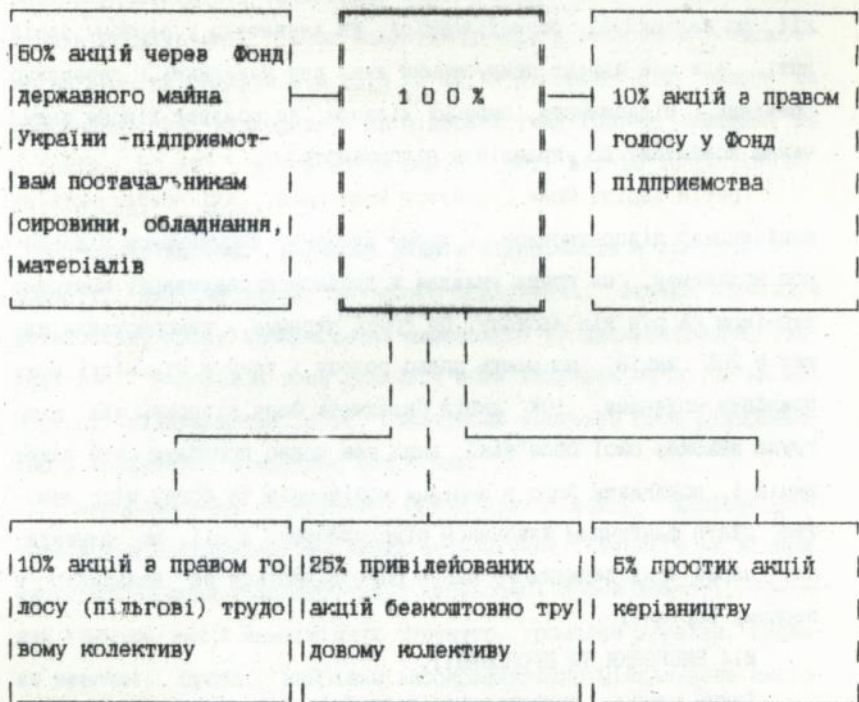
Виходячи з аналізу досвіду проведення реорганізації, приватизації, специфіки м'ясної промисловості та завдань, що стоять перед нею, автор дисертаційного дослідження пропонує кілька варіантів переходу підприємств цієї галузі до акціонерної форми організації виробництва.

Перший варіант. Колективу підприємства безкоштовно передається 25% акцій. Ці акції мають бути привілейовані, тобто такими, що гарантують певний прибуток, але не дають права голосу у вирішенні виробничих питань. 5% звичайних акцій (які мають право голосу) може придбати керівництво. 10% звичайних акцій, за бажанням, можуть придбати працівники підприємства. 10% звичайних акцій складають Фонд підприємства. Ці акції можуть бути придбані колективом через рік після створення акціонерного товариства, але тільки за умов прибуткового ведення господарчої діяльності. Відтак, через рік, якщо колектив підприємства підтвердить свою спроможність добре господарювати, він буде мати 50% акцій.

Акції, що залишилися, через Фонд державного майна України можуть бути запропановані підприємствам - постачальникам сировини, обладнання та матеріалів, тобто підприємствам сільського господарства, машинобудування, торгівлі, з якими підприємство м'ясної промисловості має виробничі зв'язки, українським та іно-

С Х Е М А

РОЗПОДІЛУ АКЦІЙ ПРИ ПЕРЕТВОРЕННІ ПІДПРИЄМСТВ М'ЯСНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ У ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО

земним інвесторам, довірчим товариствам, банкам, для організації висококонкурентного міжгалузевого акціонерного товариства. Частину акцій можна також залишити у власності держави.

Другий варіант. Колектив підприємства може негайно викупити 51% акцій з правом голосу, але дорожче їх номінальної вартості (за ринковим курсом). 10% акцій складають Фонд підприємства і можуть бути придбані через рік за умов прибуткової роботи. Акції, що залишилися, розподіляються, як зазначено у першому варіанті. Але цей варіант припустимий лише для невеликих, переважно орендних, підприємств, окремих ділянок, де можливе дійсне залучення колективу до управління підприємством.

Третій варіант. Може знайти коло осіб, які претендують на керівництво підприємством. У цьому випадку, заручившись підтримкою колективу, ця група укладає з органом приватизації контракт терміном на рік під заставу. Ця група стримує у використанні пакет з 20% акцій, що мають право голосу і таку ж кількість може придбати колектив. 10% акцій складають Фонд підприємства. Якщо група виконає свої обов'язки, вона має право придбати свій пакет акцій і, поєднавши його з акціями робітників та Фонду підприємства, стати фактичним власником підприємства. Акції, що залишилися, через Фонд державного майна розподіляються як зазначено у першому варіанті.

2.4. ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ.

Таким чином, приватизація є необхідною, передусім для того, щоб передати частку державної власності приватному підприємнику, яким може бути як конкретна особа, так і трудовий колектив; змінити державну форму організації виробництва на більш ефективну; демонополізувати економіку; створити ринкову систему, конкуренцію.

М'ясопереробні підприємства - в середню і найбільш вразливу ланку ланцюга "сільське господарство (сировина)- м'ясопереробна промисловість (м'ясопродукція) - торговельні організації (збут), які зазнають пресовий ціновий тиск як з боку постачальників сировини, так і з боку збутових структур.

Проведений аналіз стану основних фондів м'ясоної промисловості свідчить про те, що більша їх частина морально та фізично застаріла. Більшість обладнання вже відпрацювало свій нормативний термін експлуатації. Знос основних фондів по деяким м'ясокомбінатам України складає від 36,8 до 43,7%. Віковий склад машин та обладнання, які знаходяться на підприємствах галузі, складає: до 5 років - 20,5% , від 5 до 10 років - 30%, від 10 до 20 років - 28%, більше 20 років - 21,6%.

Розмір вартості основних фондів підприємств м'ясоної промисловості, яка припадає на одного працівника, значно перевищує встановлену квоту використання майнового приватизаційного сертифікату, внаслідок чого колектив може викупити не більш як 25% вартості підприємства. Тобто, колективам викупити своє підприємство у колективну власність не вигідно.

Запропонована дисертантом схема міжгалузєвого акціонерного товариства передбачає геднання економічних інтересів як підприємств сільського господарства, переробної промисловості, суміжних галузей так і комерційних структур, громадян України, держави взагалі. Проте, найбільш високоефективно міжгалузєве акціонерне товариство, за переконанням автора, буде працювати тоді, коли буде амінена форма власності та організації виробництва не тільки підприємств м'ясоної промисловості, але й підприємств машинобудування, сільського господарства, будівництва тощо.

Використання запропонованих варіантів акціонерної системи

організації виробництва на підприємствах м'ясної промисловості дозволить зберегти їх власність, усунути варіант "випадковості", зробити перехід до ринкових відносин менш болючим та повноцінно інтегруватися до міжгалузевого акціонерного товариства або асоційованих структур.

ПЕРЕЛІК РОБІТ, ЯКІ НАДРУКОВАНІ ПО ТЕМІ ДИСЕРТАЦІЇ.

1. Некоторые проблемы становления и развития малых предприятий в АПК /Тези доповіді Республіканської науково-технічної конференції-К., КТІХП, 1991.- 0,2 д.а. (в співавторстві)/.

2. Агроконсорциум - новая форма организации агропромышленного комплекса /Тези доповіді Республіканської науково-технічної конференції- К., КТІХП, 1991. - 0,2 д.а. (в співавторстві)/.

3. В умовах господарської самостійності. Розвиток основних напрямків ринкової економіки в агропромисловому комплексі./К.Харчова і переробна промисловість, 1991, №8 - 0,5 д.а.(в співавторстві)/.

4. Концерн і ринок./Харчова і переробна промисловість, 1992, №2 - 0,4 д.а.(в співавторстві)/.

5. Об'єднане акціонерне товариство./Харчова і переробна промисловість, 1993, №3 - 0,8 д.а.(в співавторстві)/.

6. Акціонування як нова форма організації виробництва в м'ясній промисловості./Тези доповіді 59 наукової конференції - К., КТІХП, 1993.- 0,1 д.а.(в співавторстві)/.

7. Створення взаємовигідної платформи функціонування підприємств м'ясної та молочної промисловості та організацій постачальників сировини на основі акціонерних формувань./Тези доповіді 1 міжнародної науково-технічної конференції - К., КТІХП, 1993.- 0,1 д.а.(в співавторстві)/.

8. Особливості переходу до ринку підприємств м'ясної промис-

ловості./Тези доповіді 1 міжнародної науково-технічної конференції - К., 1993. - 0,2 д.а. (в співавторстві)/.

9.Рекомендації по формуванню і функціонуванню ринку м'яса і молока в Україні /К., 1993.- 0,7 д.а.(в співавторстві) /.

Підд. до друку. 3 11 93. Формат 60 × 84¹/₈ Папір офс
Друк. офс. Умовн. друк. арк. 1,16 Обл.-вид. арк. 0,83 тир. 100
Зам. 3-4083

Київська книжкова друкарня наукової книги, Київ, Рєпіна, 4.

464124

182877

Av 28.471

Служба безопасности

Ваше письмо

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ

УВАЖАЕМЫЙ ГОСПОДИН [Имя] [Фамилия]
[Адрес] [Город] [Почтовый индекс]

Ваше письмо от [Дата] получено.
Мы благодарим вас за обращение.
Ваше письмо будет рассмотрено.

С уважением,
[Подпись]

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ

Служба безопасности
[Адрес] [Город] [Почтовый индекс]